

२०७३ पौष २२ शुक्रबार ६-०१-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- यी दादा हुन् अद्भुत पोस्ट अफिस, यिनीद्वारा नै तिमीलाई शिवबाबाको निर्देशन मिल्छ।”

प्रश्न:- बाबाले बच्चाहरूलाई कुन कुरामा सावधान गर्नुहुन्छ र किन?

उत्तर:- बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! सावधान होऊ, मायाको धेरै चोट नखाऊ। यदि मायाको चोट खाइरहन्छौ भने प्राण निस्कन्छ अनि पद पाउन सक्दैनौ। ईश्वरको पासमा जन्म लिएर फेरि मायाको चोटले यदि मरियो भने त्यो मृत्यु सबैभन्दा खराब हुन्छ। जब मायाले बच्चाहरूद्वारा उल्टो काम गराउँछ, तब बाबालाई धेरै दया लाग्छ, त्यसैले खबरदार गरिरहनुहुन्छ।

गीत:- तुम्हारे बुलाने को...

ओम् शान्ति। बाबालाई बोलाउने समय हुन्छ नै तब, जब मनुष्य दुःखी हुन्छन् किनकि विकारी बन्छन्। दुःखी केद्वारा हुन्छन्? यो पनि तमोप्रधान मनुष्यले जान्दैनन्। दुःखी गराउँछ ५ विकार रूपी रावणले। उसको राज्य कहिले सम्म चल्छ? अवश्य दुनियाँको अन्त्यसम्म राज्य चल्छ। अहिले भन्छन्- रावण राज्य छ। राम राज्य, रावण राज्य नाम त प्रसिद्ध छ। रावण राज्यलाई यहाँ नै जान्दछन्। देखिन्छ- दुस्मन पनि यहाँको नै हो। रावणले नै गिराएको हो, जबदेखि देवताहरू वाममार्गमा गए अर्थात् विकारी बने। दुनियाँले यो जान्दैन- दुनियाँ जुन निर्विकारी थियो, त्यो विकारी कसरी बन्यो? यहाँको नै महिमा हो। पहिले श्रेष्ठाचारी थियो, अहिले पतित छ। जबदेखि पतित बन्न सुरु गर्‍यो, तबदेखि भगत पुजारी बनेका हुन्। तबदेखि नै भगवान्लाई याद गर्दै आएका हुन्। यो त सम्झाइएको छ- कल्पको संगम युगे-युगे बाबा आउनुहुन्छ। कल्पका ४ युग त छन्, बाँकी पाँचौ संगमयुगको बारेमा कसैलाई पनि थाहा छैन। उनीहरूले त संगमयुगलाई धेरै भनिदिन्छन्। भन्छन्- युगे-युगे, त्यसैले कति संगम भए? सत्ययुग र त्रेता, त्रेता र द्वापर, द्वापर र कलियुग। तर बाबा भन्नुहुन्छ- कल्पको संगमयुगमा नै बाबालाई आउनु छ। यसलाई कल्याणकारी पुरुषोत्तम युग भनिन्छ। अहिले मनुष्य पतितबाट पावन बन्छन्। कलियुग पछि फेरि सत्ययुग आउँछ। सत्ययुग पछि फेरि के हुन्छ? त्रेता आउँछ। सूर्यवंशी लक्ष्मी-नारायणको जुन राज्य थियो, उनीहरू फेरि चन्द्रवंशी बन्छन्। त्रेतामा हुन्छ रामराज्य, सत्ययुगमा हुन्छ लक्ष्मी-नारायणको राज्य। लक्ष्मी-नारायण पछि राम-सीताको राज्य आउँछ। सत्ययुग-त्रेता पछि अवश्य संगम हुन्छ। फेरि त्यसपछि इब्राहिम आउँछन्। उनी हुन्छन् त्यसतिर, उनको यहाँ सम्बन्ध छैन। द्वापरमा फेरि धेरै हुन्छन्। इस्लामी, बौद्धी फेरि क्रिश्चियन आदि। क्रिश्चियन धर्म स्थापना भएको दुई हजार वर्ष भयो। कसै-कसैले थोरै हिसाब निकाल्छन्। अब संगम पछि सत्ययुगमा जानु पर्ने हुन्छ। यो इतिहास-भूगोल बुद्धिमा हुनुपर्छ। गायन पनि गरिन्छ- सबै भन्दा उच्च भगवान्। उहाँलाई नै त्वमेव माता च पिता भनिन्छ। यो हो सबै भन्दा उच्च भगवान्को महिमा। तिमीले माता-पिता कसलाई भन्छौ? यो कसैले जान्दैन। आजकल त कुनै पनि मूर्तिको अधि गएर भन्छन्- तिमी माता-पिता... अब माता-पिता कसलाई भन्ने? के लक्ष्मी-नारायणलाई? ब्रह्मा-सरस्वतीलाई? शंकर-पार्वतीलाई? यिनीहरूको पनि जोडी देखाउँछन्। त्यसोभए माता-पिता कसलाई भन्ने त? यदि परमात्मा पिता हुनुहुन्छ भने अवश्य माता पनि चाहिन्छ। यो जान्दैनन्- माता कसलाई भन्ने? यसलाई गहन कुरा भनिन्छ। रचनाकार भएपछि फेरि स्त्री पनि चाहियो। महिमा त एकको गरिन्छ नि। यस्तो होइन, कहिले ब्रह्माको गर्ने, कहिले विष्णुको गर्ने, कहिले शंकरको। होइन, महिमा एकको नै गर्छन्। गाउने पनि गर्छन्- पतित-पावन आउनुहोस्, अवश्य अन्त्यमा

२०७३ पौष २२ शुक्रबार ६-०१-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन आउनुहुन्छ। युगे-युगे किन आउनुहुन्छ? पतित हुन्छन् नै अन्त्यमा। पतितलाई पावन बनाउनेवाला बाबा, उहाँलाई अवश्य पतित दुनियाँमा आउनुपर्छ। त्यसैले आएर पावन बनाउनुहुन्छ। वहाँ बसेर कहाँ बनाउनुहुन्छ र? सत्ययुग हो पावन दुनियाँ, कलियुग हो पतित दुनियाँ। पुरानो दुनियाँलाई नयाँ बनाउने, बाबाको नै काम हो। नयाँ दुनियाँको स्थापना र पुरानो दुनियाँको विनाश। ब्रह्माद्वारा स्थापना केको गराउनुहुन्छ? विष्णुपुरीको? ब्रह्मा र ब्राह्मणहरूद्वारा स्थापना हुन्छ। ब्राह्मणहरूद्वारा यज्ञ रचिन्छ भने ब्राह्मणहरूलाई नै अवश्य पढाउनुहुन्छ। तिमीले लेख्छौ— बाबाले ब्रह्मा र ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मणहरूलाई राजयोगको पढाइ पढाउनुहुन्छ। त्यसमा सरस्वती पनि आउँछिन्। यो ब्राह्मणहरूको कुल अनौठो छ। भाइ-बहिनीले कहिल्यै विवाह गर्न सक्दैनन्। जब कोही आउँछ, अनि हामीले परिचय दिन्छौ— परमपिता परमात्मासँग तिम्रो के सम्बन्ध छ? पिता त भन्छौ त्यसैले उहाँ हुनुभयो बाबा, यिनी दादा। वर्सा मिल्छ उहाँबाट, जो ज्ञानका सागर बेहदका पिता हुनुहुन्छ। दिनुहुन्छ ब्रह्माद्वारा। यो ईश्वरीय गोद हो। फेरि मिल्छ दैवी गोद। यो पनि सम्झाउन सहज छ। चार युगको हिसाब पनि एक्युरेट छ। पावनबाट पतित पनि बन्नु छ। १६ कलाबाट १४ कला फेरि १२ कलामा आउनु छ।

तिमीले सबैभन्दा पहिले सबैलाई बाबाको परिचय दिनु छ। बाबासँग नयाँ कोही मिल्यो भने केही बुझ्न सक्दैन किनकि यहाँ अनौठो छ, बापदादा कम्बाइण्ड हुनुहुन्छ। बच्चाहरूले पनि घरी-घरी बिसिन्छन्— हामी कोसँग कुरा गर्छौं? बुद्धिमा शिवबाबा नै याद आउनुपर्छ। हामी शिवबाबासँग जान्छौ। तिमीले यहाँ बाबालाई किन याद गर्छौं? शिवबाबालाई याद गर्नाले तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ। मानौं, फोटो खिँच्दैछौ, तापनि बुद्धि शिव बाबातिर रहोस्— यहाँ बापदादा दुवै हुनुहुन्छ। शिवबाबा हुनुहुन्छ त्यसैले यी दादा पनि छन्। बापदादासँग फोटो खिँच्दैछु। शिवबाबासँग दादाद्वारा मिल्न आएको छु। यी भए पोस्ट अफिस। यिनीद्वारा शिवबाबाको निर्देशन लिनु छ। यो बडो अनौठो कुरा छ। भगवान्लाई आउनु छ तब, जब दुनियाँ पुरानो हुन्छ। द्वापरदेखि लिएर दुनियाँ पतित हुन सुरु हुन्छ। अन्त्यमा सारा दुनियाँ पतित हुन्छ। चित्रमा सम्झाउनु छ। सत्ययुग त्रेतालाई स्वर्ग, वैकुण्ठ भनिन्छ। नयाँ दुनियाँ सदैव त हुँदैन। दुनियाँ जब पूरा आधा हुन्छ त्यसलाई पुरानो भनिन्छ। हरेक चीजको जीवनी आधा पुरानो, आधा नयाँ हुन्छ। तर यतिबेला त शरीरको भर छैन। यो त आधा कल्पको पूरा हिसाब हो, यसमा परिवर्तन हुन सक्दैन। समय भन्दा पहिले नै केही पनि परिवर्तन हुन सक्दैन। वस्तुहरू त बीचमा टुट-फूट हुन सक्छन्। तर यो पुरानो दुनियाँको विनाश र नयाँ दुनियाँको स्थापना, अगाडि पछाडि हुन सक्दैन। घर त कुनै पनि समय भत्किन सक्छ, ठेगान हुँदैन। यो चक्र त अनादि अविनाशी छ। आफ्नो समयमा चल्छ। पुरानो दुनियाँको पूरा एक्युरेटसमय छ। आधा कल्प रामराज्य, आधा कल्प रावणराज्य, धेरै हुन सक्दैन। तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा अहिले सारा त्रिलोक आएको छ। तिमीले त्रिलोकको मालिकद्वारा ज्ञान लिइरहेका छौ। तिम्रो पद यतिबेला धेरै उच्च छ। यतिबेला तिमी त्रिलोकीनाथ हौ किनकि तिमीले तिनै लोकको ज्ञानलाई जान्दछौ। साक्षात्कार गर्छौं मूलवतन, सूक्ष्मवतन, स्थूल वतनको। बच्चाहरूको बुद्धिमा पूरा ज्ञान छ। बाबा त्रिलोकीनाथ, तीनै लोकलाई जान्नेवाला हुनुहुन्छ। तिमीलाई ज्ञान दिनुहुन्छ, त्यसैले म पनि मास्टर त्रिलोकीनाथ भएँ। जुन ज्ञान बाबामा छ, त्यो अब तिमीमा पनि छ, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। फेरि सत्ययुगमा तिमी विश्वको मालिक बन्छौ। वहाँ तिमीलाई त्रिलोकीनाथ भनिँदैन। लक्ष्मी-नारायणलाई त्रिलोकको ज्ञान रहँदैन। सृष्टि चक्रको ज्ञान रहँदैन।

२०७३ पौष २२ शुक्रबार ६-०१-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
तिमी ज्ञानका सागर गडका बच्चा हौ। उहाँले पढाएर तिमीलाई आफू समान बनाउनु भएको छ। तिमीलाई
थाहा छ- हामी फेरि विष्णुपुरीको मालिक बन्छौं। अहिले तिमीलाई जे जति बितिसकेको छ, त्यसको पनि
ज्ञान छ। मनुष्यलाई हदको इतिहास-भूगोल थाहा छ, तिमी बुद्धिमा बेहदको इतिहास-भूगोल छ।
उनीहरूलाई बाहुबलको लडाईं को ज्ञान छ योगबलको लडाईं को कसैलाई थाहा पनि छैन। तिमीलाई थाहा
छ- योगबलद्वारा हामी विश्वको मालिक बन्छौं। सिकाउने बाबा हुनुहुन्छ, जो त्रिलोकीनाथ हुनुहुन्छ।
यतिबेला तिमी पद धेरै उच्च छ। तिमी ज्ञानका सागर बाबाको बच्चा मास्टर ज्ञानका सागर हौ। यो पनि
तिमीलाई थाहा छ- उहाँ ज्ञानका सागर, आनन्दका सागर कुन प्रकारले हुनुहुन्छ? उहाँलाई भनिन्छ सत्-
चित्त-आनन्द स्वरूप। यतिबेला आनन्दलाई तिमीले अनुभव गर्छौं किनकि तिमी धेरै दुःखी थियौ। तिमीले
तुलना गर्न सक्छौ- सुख र दुःखको। ती लक्ष्मीनारायणले त यी कुरालाई जान्दैनन्। उनीहरूले त केवल
राज्य चलाउँछन्। त्यो हो उनीहरूको प्रारब्ध। तिमीले पनि गएर स्वर्गमा राज्य गर्छौं। वहाँ धेरै राम्रा महल
बनाउँछौ। वहाँ चिन्ताको कुनै कुरा रहँदैन। यो पनि बुद्धिमा स्थाई रहनुपर्छ ताकि खुशीको पारा पनि चढोस्।
तुफान त अनेक प्रकारका आउँछन्, सम्पूर्ण त कोही बनेको छैन। बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- तिमी धेरै अचल
बनुपर्छ। उनीहरू अमरनाथमा जान्छन् फेरि पनि उनलाई उत्रिनु त अवश्य पर्छ। तिमी जान्छौ बाबासँग फेरि
नयाँ दुनियाँ सत्ययुगमा आउँछौ अनि फेरि झर्न सुरु हुन्छ। हाम्रो यो बेहदको यात्रा हो। पहिला बाबासँग
आरामले रहन्छौं फेरि राजधानीमा राज्य गर्छौं, फेरि जन्म बाई जन्म उत्रिँदै आउँछौं। यसलाई चक्र भन या झर्नु
र चढ्नु भन, कुरा एउटै हो। तलबाट माथि गइन्छ फेरि झर्न सुरु हुन्छ। यी सबै कुरा जो तीक्ष्ण बुद्धिका हुन्छन्,
उनीहरूले राम्रोसँग बुझ्दछन् र बुझाउन पनि सक्छन्। यी बाबालाई पनि थाहा थिएन। यदि यिनका कोही गुरु
भएको भए, ती गुरुका अरू पनि चेला हुन्थे। यसरी कहाँ एउटै मात्र चेला हुन्थे र? शास्त्रमा त छ-
भगवानुवाच- हे अर्जुन। एउटाको नै नाम लेखिदिएका छन्। अर्जुनको रथमा बसेका छन् त्यसोभए उनले
मात्र सुने त? अरू पनि त थिए नि। संजय पनि थिए। यो बेहदको विद्यालय एकै पटक मात्र खुल्छ। ती
विद्यालय त चल्दै आउँछन्, जस्तो राजा त्यस्तै भाषा। वहाँ सत्ययुगमा पनि त विद्यालयमा जान्छन् नि।
भाषा, धन्दा, कामकाज सबै सिक्छन्। वहाँ पनि सबैथोक बन्छन्। सबैभन्दा राम्रो चीज जुन हुनु पर्ने हो, त्यो
स्वर्गमा हुन्छ। फेरि ती सबैथोक पुराना हुन्छन्। सबैभन्दा राम्रा वस्तुहरू मिल्छ देवताहरूलाई। यहाँ के
मिल्छ? महसुस गर्छौ- नयाँ दुनियाँमा सबैथोक नयाँ मिल्छ। यी सबै कुरा बुझेर फेरि मनुष्यलाई बुझाउनु छ।
अहिले हामी संगममा छौं। हाम्रो लागि अब दुनियाँ परिवर्तन भइरहेको छ। ड्रामा अनुसार म फेरि आएको
छु- तिमीलाई पतितबाट पावन देवी-देवता बनाउन। यो चक्र घुम्छ। प्रजापिता ब्रह्माद्वारा अवश्य ब्राह्मण नै
रचनुहुन्छ। ब्राह्मणहरूद्वारा यज्ञ रचिएको छ। ब्राह्मण सो देवता बन्छन्, त्यसैले विराट् रूपको चित्र पनि
आवश्यक छ, जसद्वारा सिद्ध हुन्छ ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मण नै देवता बन्छन्। वृद्धि हुँदै जान्छ। देवता सो
क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र बन्छन्। यो संगमयुग प्रसिद्ध छ। आत्मा परमात्मा अलग रहे बहुकाल... चढ्ती कला फेरि
झर्ने कला... यो पनि सम्झाउनु छ। पहिला ईश्वरीय सन्तान, फेरि दैवी सन्तान फेरि थोरै कम हुँदै जान्छ।
तिमीले सोध्न सक्छौ- दुःखहर्ता सुखकर्ता कसलाई भनिन्छ? अवश्य भन्छन्- परमपिता परमात्मालाई। जब
दुनियाँको दुःख मेटिन्छ अनि विष्णुपुरी बन्छ। ब्राह्मणहरूको दुःख मेटिन्छ, सुख मिल्छ। यो हो सेकेण्डको
कुरा। लौकिक पिताको गोदबाट निस्किएर पारलौकिक पिताको गोदमा आयौ, यो हो खुशीको कुरा।

२०७३ पौष २२ शुक्रबार ६-०१-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन यो सबैभन्दा ठूलो परीक्षा हो। राजाहरूको राजा बन्छौ। राजयोग परमपिता परमात्मा सिवाय कसैले सिकाउन सक्दैन। यी चित्रहरू धेरै राम्रा छन्। यस्तो कसले भन्छ— मेरो परमपिता परमात्मसँग कुनै नाता छैन। यस्ता नास्तिकसँग कुरा गर्नु छैन। मायाले चल्दा-चल्दै बच्चाहरूद्वारा पनि कहिलेकाहिँ उल्टो काम गराइदिन्छ। बाबालाई त दया लाग्छ। फेरि सम्झाउनुहुन्छ— सावधान होऊ। धेरै चोट नखाऊ, नत्र पद मिल्दैन। मायाले त धेरै जोडले थप्पड लगाउँछ, प्राण नै निस्कन्छ। मन्यो भने फेरि जन्मदिन मनाउन सकिँदैन। भनिन्छ— बच्चा मन्यो। ईश्वरसँग जन्म लिएर फेरि मरियो भने यो मृत्यु सबैभन्दा खराब हुन्छ। कुनै कुरा सही लाग्दैन भने छोडिदेऊ। शङ्का लाग्छ भने नहेर। बाबा भन्नुहुन्छ— मनमनाभव, मलाई याद गर अनि स्वदर्शन चक्र फिराऊ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबा समान मास्टर ज्ञानसागर बन्नु छ। ज्ञान स्मरण गरेर अपार खुशीमा रहनु छ। आनन्दको अनुभव गर्नु छ।
- २) अनेक प्रकारका तुफानहरूमा रहँदै, स्वयंलाई अचल बनाउनु छ। मायाको चोटबाट बच्नको लागि धेरै-धेरै खबरदार रहनु छ।

वरदानः— यथार्थ चार्टद्वारा हरेक विषयमा सम्पूर्ण पास मार्क्स लिने आज्ञाकारी भव

यथार्थ चार्टको अर्थ हो हरेक विषयमा प्रगति र परिवर्तनको अनुभव गर्नु। ब्राह्मण जीवनमा प्रकृति, व्यक्ति अथवा मायाद्वारा परिस्थितिहरू त आउनु नै छ। तर स्व-स्थितिको शक्तिले परिस्थितिको प्रभावलाई समाप्त गरिदेओस्, परिस्थितिहरू मनोरञ्जनका सीन अनुभव होस्। संकल्पमा पनि हलचल नहोस्। यसरी विधि-पूर्वक चार्टद्वारा वृद्धिको अनुभव गर्ने आज्ञाकारी बच्चाहरूलाई सम्पूर्ण पास मार्क्स मिल्छ।

स्लोगनः— सानो-सानो कुराले मन नभरियोस्— यसको ध्यान राख, शङ्काको शिकार नबन।

तपस्वीमूर्त बन

तिम्रो मस्तक अर्थात् बुद्धिको स्मृति वा दृष्टिद्वारा आत्मिक स्वरूप नै देखियोस्। भृकुटीको बीचमा मानौं दिव्य सितारा चम्किरहेको छ। हरेक आत्मा प्रति कल्याणको संकल्प वा भावना रहोस्, अरू कुनै भावना उत्पन्न नहोस्।